

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง "ปรสิตการสื่อสารในรายการโทรทัศน์เล่าข่าวเช้า" ผู้วิจัยให้ความสนใจในเรื่องของปรสิตการสื่อสารที่เกิดขึ้นในรายการเล่าข่าวเช้า โดยมีข้อสันนิษฐานที่ตั้งไว้ และนำแนวคิดทฤษฎีมาประกอบเพื่อการอธิบาย และสนับสนุนข้อสันนิษฐาน

1. ลักษณะของปรสิตการสื่อสารที่เกิดขึ้นในรายการโทรทัศน์เล่าข่าวเช้า คือ ปรสิตที่เกิดภายนอกตัวบท ปรสิตที่เกิดขึ้นภายในตัวบท

ในการวิเคราะห์ลักษณะของ "ปรสิตการสื่อสาร" ที่เกิดขึ้นในรายการโทรทัศน์เล่าข่าวเช้า ผู้วิจัยได้นำเอาแนวคิดเรื่อง "ปรสิต" ในทางชีววิทยา มาเป็นกรอบในการวิเคราะห์แยกประเภทของปรสิตการสื่อสารที่เกิดขึ้นในรายการโทรทัศน์เล่าข่าวเช้า

ในทางปรสิตวิทยา (Parasitology) ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งมีชีวิต 2 ชนิด ที่อาศัยอยู่ร่วมกัน โดยสิ่งมีชีวิตชนิดหนึ่งอาศัยและทำให้เกิดอันตรายต่อสิ่งมีชีวิตอีกชนิดหนึ่งที่อยู่ร่วมกัน หรือเป็นสิ่งมีชีวิตที่รับประโยชน์จากสิ่งมีชีวิตอีกชนิดหนึ่ง เรียกสิ่งมีชีวิตนี้ว่า ปรสิต (parasite) และเรียกสิ่งมีชีวิตที่ได้รับอันตรายหรือเสียประโยชน์ว่า เจ้าบ้านหรือโฮสต์ (host) เช่น พยาธิปากขอที่อาศัยอยู่ในลำไส้ของคน พยาธิตัวเต็มวัยใช้ปากยึดเกาะดูดเลือดจากผนังลำไส้เป็นอาหาร ทำให้คนเป็นโรคโลหิตจางได้ เราเรียกพยาธิปากขอว่าเป็น ปรสิต และคนเป็นเจ้าบ้าน

การจัดกลุ่มของปรสิตสามารถแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ คือ การจัดกลุ่มปรสิตตามตำแหน่งที่พบในร่างกายและการจัดกลุ่มปรสิตตามลักษณะทางชีวภาพและสรีรวิทยาของปรสิต

การจัดกลุ่มปรสิตตามตำแหน่งที่พบในร่างกาย สามารถแบ่งได้ 2 ประเภทคือ

1. **ปรสิตภายนอก (Ectoparasite)** คือปรสิตที่อาศัยอยู่ภายนอกร่างกายของโฮสต์ ตามผิวหนัง ผนังศีรษะ เส้นผม หรือขน กัดกินผิวหนังและดูดกินน้ำเลี้ยงจากเซลล์ เป็นอาหาร เช่น เหา, ไร, เห็บ
2. **ปรสิตภายใน (Endoparasite)** คือปรสิตที่อาศัยอยู่ภายในร่างกายของโฮสต์ เช่น ภายในลำไส้, ตับ, ปอด และในเลือด ได้แก่ พยาธิไส้เดือน, พยาธิใบไม้ตับ, พยาธิใบไม้ปอดและพยาธิใบไม้เลือด

การจัดกลุ่มปรสิตตามลักษณะทางชีวภาพและสรีรวิทยาของปรสิต

1. **ปรสิตแท้ หรือปรสิตตลอดกาล (Obligatory Parasite)** คือปรสิตที่จำเป็นต้องอาศัยอยู่ในโฮสต์ตลอดเวลา ไม่สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้โดยปราศจากโฮสต์ เช่น พยาธิไส้เดือน
2. **ปรสิตไม่เจาะจง หรือปรสิตเฉพาะกาล (Facultative parasite)** คือปรสิตที่มีวงชีวิตอยู่ได้ 2 แบบ คือ
  - แบบปรสิต (Parasitic Form) และแบบอิสระ (Free Living Form) เช่น *Strongyloides stercoralis* เป็นปรสิตที่สามารถเจริญเป็นปรสิตในคนและถ้าไม่มีคน ก็สามารถเจริญเป็นแบบอิสระในพื้นดินโดยที่มีการเจริญเติบโตจนครบวงชีวิตได้
  - ปรสิตชั่วคราว (Temporary Parasite or Intermittent Parasite) คือปรสิตที่อาศัยโฮสต์เป็นครั้งคราวเพื่อกินอาหาร โดยมากเป็นปรสิตภายนอก (Ectoparasite) เช่น ตัวเรือด (bed bug)
3. **ปรสิตโดยบังเอิญ (Accidental or Incidental Parasite)** คือปรสิตที่อาศัยอยู่กับโฮสต์ที่ไม่ใช่โฮสต์จำเพาะของปรสิตนั้น ปรสิตสามารถเจริญอยู่ได้เป็นระยะเวลาสั้น โดยไม่มีการเจริญเป็นตัวเต็มวัยในโฮสต์นั้น เช่น พยาธิตัวจิ๊ด ซึ่งปกติพบในสุนัขและแมว แต่อาจจะพบอยู่ในคนได้นานนับปี
4. **ปรสิตเทียม (Pseudoparasite)** คือสิ่งแปลกปลอมที่ปนเปื้อนอยู่กับตัวอย่างที่นำมาตรวจ ซึ่งเมื่อดูด้วยตาเปล่าหรือดูด้วยกล้องจุลทรรศน์แล้ว มีลักษณะคล้ายๆ กับปรสิต แต่ไม่ใช่ปรสิต เช่น เวลาตรวจอุจจาระผู้ป่วย มองเห็นฟองอากาศมีรูปร่างลักษณะเหมือนไข่พยาธิปากขอ

ในทางปรสิตวิทยา (Parasitology) ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งมีชีวิต 2 ชนิด ที่อาศัยอยู่ร่วมกัน ภาวะการดำรงชีวิตร่วมกันของสิ่งมีชีวิต (Biological Association) เป็นความสัมพันธ์ที่พบเห็นทั่วไปและเกิดขึ้นตลอดเวลาทั้งภายในและภายนอกระบบนิเวศ ได้แก่ ภาวะพึ่งพา (Mutualism) เป็นความสัมพันธ์ที่สิ่งมีชีวิตสองชนิดจำเป็นต้องอาศัยอยู่ร่วมกัน พึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน เพื่อให้ได้รับประโยชน์ทั้งสองฝ่าย ภาวะเกื้อกูล (Commensalism) เกิดจากการอยู่ร่วมกันของสิ่งมีชีวิตสองชนิดโดยฝ่ายหนึ่งได้รับประโยชน์จากการอยู่ร่วมกัน ส่วนอีกฝ่ายหนึ่งก็ไม่เสียประโยชน์ และไม่ได้รับประโยชน์แต่อย่างใด ภาวะปรสิต (Parasitism) เป็นความสัมพันธ์ที่เกิดจากการอยู่ร่วมกันของสิ่งมีชีวิตสองชนิด โดยฝ่ายหนึ่งได้รับประโยชน์ เรียกว่า ปรสิต (parasite) ส่วนอีกฝ่ายหนึ่งเสียประโยชน์ เรียกว่า ผู้ถูกอาศัย (host)

2. การที่ปรสิติการสื่อสารสามารถมีอยู่ในรายการได้ เพราะว่าปรสิติการสื่อสารที่เกิดขึ้นในรายการโทรทัศน์เล่าข่าวเข้ามีหน้าที่ในการสื่อความหมายทั้งที่ช่วยเสริมความน่าสนใจในตัวบทหรือแย้งความสนใจของตัวบทในรายการ

ในการวิเคราะห์เรื่อง การสื่อความหมายของปรสิติการสื่อสารที่เกิดขึ้นในรายการโทรทัศน์เล่าข่าวเข้า ผู้วิจัยได้นำแนวคิดเรื่อง “ตัวบท” (Text) มาเป็นกรอบในการวิเคราะห์ เมื่อสิ่งที่นำเสนอผ่านสื่อโทรทัศน์ถูกผลิตถ่ายทอดออกมาในรูปของตัวบท ซึ่งตัวบทลักษณะต่างๆ ที่เกิดขึ้นในรายการโทรทัศน์ก็มีหน้าที่ (Function) ของตัวเอง

Gerard Genette ใช้แนวคิดเรื่อง Transtextuality เพื่อแสดงให้เห็นว่าตัวบทสามารถถูกแปลออกมาอย่างมีระบบและมีความหมายเป็นที่เข้าใจได้ และการทำเช่นนั้น Genette ก็ได้แยกย่อยคำว่า Transtextuality ออกเป็นอีก 5 ประเภท ได้แก่ Intertextuality, Paratextuality, Metatextuality, Hypertextuality และ Architextuality Genette กล่าวยอมรับว่า Trantextuality ทั้ง 5 ประเภทนี้ไม่สามารถแบ่งแยกจากกันได้ชัดเจนเพราะความหมายของ Trantextuality แต่ละประเภทต่างก็มีความสัมพันธ์และเหลื่อมซ้อนกันอยู่

ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้เลือกแนวคิดของ Gerard Genette เรื่อง Paratextuality มาวิเคราะห์การสร้างความหมายของ “ตัวบท” และการดำรงอยู่ได้ของตัวบทที่เป็นปรสิติการสื่อสารในรายการโทรทัศน์เล่าข่าวเข้า ถึงแม้ว่าแนวคิดของ Gerard Genette จะเน้นไปในการศึกษาตัวบทในงานสิ่งพิมพ์ แต่ก็สามารถนำมาเปรียบเทียบรายการโทรทัศน์ได้

หากกล่าวกันในเชิงทฤษฎีแล้วคำว่า “Paratext” ตามความหมายของ Gerard Genette ในหนังสือ “Paratexts: Thresholds of Interpretation” กล่าวว่า “Paratext” คือเส้นแบ่งขอบเขตของการแปลความหมาย (Interpretation) เป็นมากกว่าเส้นแบ่งที่ตายตัวหรือมองเห็นได้เป็นเขตแนวที่ชัดเจน “Paratext” คือพื้นที่ (zone) ที่อยู่ระหว่าง ตัวบทและสิ่งที่ไม่ใช่ตัวบท (text และ off-text) โดยพื้นที่ส่วนนี้ไม่ได้มีบทบาทเพียงแคเป็นทางผ่านเท่านั้น แต่ยังมีบทบาทในการแลกเปลี่ยนและติดต่อทางการสื่อสารด้วย เป็นพื้นที่ที่ให้ความสำคัญต่อกลยุทธ์และผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการสื่อสารนั้น ว่าส่งผลกระทบต่อชุมชนอย่างไร “Paratext” ทำหน้าที่ให้บริการทางด้านการรับรู้ตัวบท (text) และความหมายหรือนัยยะที่นอกเหนือไปจากความหมายตรงตัวที่ตัวบทนั้นสื่อถึง

ในรายการโทรทัศน์เล่าข่าวเข้า นอกจากเนื้อหาข่าว เป็นเป็นตัวบทหลักในการนำเสนอรายการแล้ว Peritext หรือสิ่งที่อยู่ ‘รอบๆ’ ตัวบท ซึ่งมีโครงสร้างหรือลักษณะการนำเสนอที่มากกว่าหรือแตกต่างไปจากตัวบทธรรมดาทั่วไป มีผลอย่างมากต่อการตีความตัวบท

Peritext ในความหมายของ Gerard จะอธิบายถึงองค์ประกอบต่างๆ ที่เกิดขึ้นใน “หนังสือ” อันประกอบไปด้วย

1. The Publisher's Peritext ภาพรวมของรูปเล่มหนังสือ ได้แก่

1.1. Formats รูปแบบของหนังสือ ทั้งขนาด การจัดวางหน้าต่างๆ เป็นต้น เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับงานในสื่อโทรทัศน์ การจัดวางรูปแบบของหนังสือ ก็เหมือนกับการจัดวางรูปแบบของรายการโทรทัศน์ การวางตำแหน่งพิธีกร จำนวนของพิธีกร วิธีการนำเสนอเนื้อหาต่างๆ ในรายการ เป็นต้น และในรายการประเภทเล่าข่าว จะมีองค์ประกอบของรายการอีกสิ่งหนึ่ง นั่นก็คือ เวลา ซึ่งจะขึ้นอยู่กับมุมมองของโทรทัศน์

1.2. The Series emblem สัญลักษณ์ในการบ่งบอกรายละเอียดของหนังสือ อย่างหนังสือของสำนักพิมพ์ The Penguins การใช้สัญลักษณ์ของสี เพื่อระบุประเภทของหนังสือ เช่น สีส้ม เพื่อบอกว่า หนังสือเล่มจัดอยู่ในประเภทนิยาย (Fiction) สีเทา คือหนังสือที่เกี่ยวกับการเมือง (Politics) เป็นต้น การใช้รูปทรงเรขาคณิต (Geometric) เช่น หนังสือที่มีสัญลักษณ์สี่เหลี่ยม คือ นิยาย สัญลักษณ์วงกลม คือ บทกลอน (Poetry) สัญลักษณ์สามเหลี่ยม คือ เรื่องลึกลับ (Mystery) สำหรับรายการโทรทัศน์ การกำหนดสัญลักษณ์ขึ้นมาเป็นตัวแทน เพื่อช่วยในการจดจำ และระลึกถึง สัญลักษณ์ที่เกิดขึ้นในรายการโทรทัศน์ เช่น โลโก้สถานีโทรทัศน์ โลโก้รายการ โลโก้ผู้สนับสนุนรายการ (Sponsor) หรืออย่างในช่วงปี 2549 ซึ่งเป็นปีที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงสิริราชสมบัติครบ 60 ปี ทางสถานีโทรทัศน์ ก็ได้ร่วมเฉลิมฉลองด้วยการขึ้น โลโก้ตราสัญลักษณ์ครองสิริราชสมบัติ

1.3. The cover and its appendages รายละเอียดปกด้านใน ประกอบไปด้วย ชื่อผู้แต่ง ตำแหน่งของผู้แต่ง คำอุทิศ ภาพประกอบ สำนักพิมพ์ ที่อยู่สำนักพิมพ์ จำนวนที่พิมพ์ วันที่ ราคา หรือปกหลัง ที่ประกอบไปด้วยข้อมูลต่างๆ เช่น ประวัติของผู้เขียน ผลงานที่ผ่านมา เป็นต้น ซึ่งเมื่อมาดูที่รายการโทรทัศน์ บางรายการจะขึ้น รายละเอียดของทีมงานผู้ผลิตที่มีส่วนร่วมในรายการ บริษัทผู้ผลิตรายการ ผู้สนับสนุนรายการ สถานีโทรทัศน์ ในตอนต้นของรายการ หรือในบางรายการก็จะขึ้นในตอนท้ายรายการ หรือที่เรียกว่า "End Credits"

2. The Name of the author ชื่อผู้แต่ง Gerard จะให้ความสำคัญในการวางตำแหน่งของชื่อผู้แต่ง และลักษณะของชื่อผู้แต่งที่เกิดขึ้นในงานเขียน โดยแบ่งออกเป็น 3 ประเภท

2.1. Onymity หมายถึง ชื่อของผู้เขียน คือ ใครก็ตามที่เป็นผู้รับผิดชอบตามรายงาน สำหรับงานชิ้นนี้

2.2. Anonymity หมายถึง การไม่ปรากฏชื่อผู้แต่ง

2.3. Pseudonymity หมายถึง การใช้ชื่อปลอม หรือนามแฝง

สำหรับรายการโทรทัศน์ประเภทรายการเล่าข่าว "ชื่อผู้แต่ง" เปรียบเสมือน ชื่อผู้ดำเนินรายการ ซึ่งเป็นผู้ที่ทำหน้าที่รับผิดชอบในการนำเสนอประเด็นข่าวต่างๆ

3. Titles ชื่อเรื่อง Gerard กล่าวว่า อย่างที่ทุกคนทราบกันดีว่า ชื่อเรื่องก็คือ "ชื่อ" ของหนังสือ การตั้งชื่อเรื่องจะตั้งอย่างชัดเจนเท่าที่จะเป็นไปได้ เพื่อหลีกเลี่ยงความสับสน เนื่องจากว่า ชื่อเรื่องเป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญที่จะบ่งบอกถึงเนื้อหาหรือเรื่องราวที่ปรากฏอยู่ในหนังสือเล่มนั้นๆ โดยการตั้งชื่อเรื่อง มีทั้งการตั้งชื่อเรื่องตามชื่อผู้แต่ง หรือการตั้งชื่อเรื่องที่สอดคล้องกับเนื้อหาในหนังสือ คล้ายกับการระบุประเภทของหนังสือ เช่น The Tragedy of King Richard the Second. The Comedy of errors. เป็นต้น ส่วนการจัดวางตำแหน่งของ "ชื่อเรื่อง" นั้นตามปกติแล้ว ก็จะพบที่หน้าปกหนังสือ สันหนังสือ หรือการขึ้นชื่อเรื่องข้างที่ปกหลัง (ของหนังสือ) หรือชื่อเรื่องที่ปรากฏบนมุมด้านบนของหนังสือทุกหน้า (Running Head) โดยตำแหน่งของชื่อเรื่อง อาจจะปรากฏอยู่พร้อมๆ กับ บท/หัวเรื่อง (Chapter Title)

สำหรับรายการโทรทัศน์ "ชื่อเรื่อง" เปรียบเสมือน ชื่อรายการ ที่จะช่วยบ่งบอกลักษณะของรายการ อย่างเช่น รายการ "เรื่องเล่าเช้านี้" ชื่อรายการก็บ่งบอกลักษณะของรายการว่าเป็นรายการสนทนา บอกเล่าเรื่องราวข่าวสารต่างๆ ออกอากาศในตอนเช้า เป็นต้น

4. The Prefatorial Situation of Communication (Preface คำนำ) Gerard ใช้คำว่า "คำนำ" เพื่อแสดงถึงประเภทของการแนะนำ หรืออารัมภบท ในลักษณะที่เป็น Preludial บทนำ หรือ Postludial บทลงท้าย ของตัวบท งานประพันธ์ หรืองานเขียน

สำหรับรายการโทรทัศน์ "คำนำ" ที่เกิดขึ้นในรายการ ก็คือลักษณะของการพูดเข้ารายการ อาจจะเป็นการเกริ่นนำเนื้อหาของรายการ

5. Intertitles (Internal Titles) คือ ชื่อบทหรือหัวข้อที่ปรากฏในหนังสือ Gerard กล่าวว่า ชื่อเรื่อง (Title) หมายถึง ชื่อของหนังสือ ส่วนชื่อบทหรือหัวข้อ (Intertitles) หมายถึง ชื่อเรื่องหรือหัวข้อย่อยที่ปรากฏอยู่ในหนังสือ แสดงถึง เนื้อหาย่อยๆ ที่นำเสนอในหนังสือ 1 เล่ม ลักษณะของ Intertitles แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

- 5.1. Tables of contents ตารางสารบัญที่จะบ่งบอกว่า ภายในหนังสือเล่มนี้ ประกอบไปด้วยเนื้อหาอะไรบ้าง ตามชื่อบทหรือหัวข้อที่ปรากฏอยู่ในหน้าตารางสารบัญ สำหรับรายการโทรทัศน์ อย่างรายการเล่าข่าว ลักษณะของ Tables of contents ที่ปรากฏในรายการโทรทัศน์ "เล่าข่าว" อาจจะอยู่ในรูปของการเกริ่นนำ Highlight ของข่าว อันประกอบไปด้วย Headline(หัวข้อข่าว) และอาจเสริมด้วย Lead (บทนำ หรือใจความสำคัญของข่าว)

5.2. Running heads ชื่อบทหรือหัวข้อที่ปรากฏบนมุมด้านบนของหนังสือ (ทุกหน้าของเนื้อหาที่ปรากฏอยู่ในชื่อบทหรือหัวข้อนั้นๆ) เมื่อเทียบกับรายการโทรทัศน์ ประเภทรายการ "เล่าข่าว" ลักษณะของ Running heads ที่เกิดขึ้นในรายการ คือ หัวข้อข่าว ที่ผู้ดำเนินรายการกล่าวก่อนที่จะนำเข้าสู่ เนื้อหาของข่าวที่นำเสนอ หรือลักษณะของหัวข้อข่าว (ในรูปของ Graphic) ที่ปรากฏอยู่บนล่างภาพข่าว

6. Notes คือ ถ้อยแถลงที่มีความสั้นยาวไม่เป็นที่แน่นอน (อาจจะสั้นเพียงแค่นึงคำก็ได้) ซึ่งอาจมีความเชื่อมโยงกับชุดของตัวบท (Text) มากหรือน้อย และปรากฏอยู่ในส่วนที่แยกต่างหากจากชุดของตัวบทนั้น สิ่งที่เราพบใน "Notes" เป็นได้ตั้งแต่นิยาม (Definitions) คำอธิบาย (Explanations) ของศัพท์เฉพาะที่ปรากฏในตัวบท บางครั้งก็เป็นการให้ความหมายเฉพาะ (Specific Meaning) ความหมายในเชิงอุปมาอุปไมย (Figurative meaning) หรือแม้กระทั่งเป็นความคิดเห็น (Commentary) ของตัวผู้เขียนเองก็ได้

นอกจากนี้ก็ยังมีย Epitext หรือสิ่งที่ปรากฏอยู่รอบนอก ไกลออกไปจากตัวบท มีบทบาทในการเข้าถึงตัวบทหรือเพื่อกระตุ้นผู้อ่านให้เกิดความสนใจในตัวบท Epitext มาในรูปของความคิดเห็นเกี่ยวกับหนังสือ คำวิจารณ์ บทสัมภาษณ์ การกล่าวถึงผลงานที่ผ่านมาของผู้เขียนหนังสือเล่มนี้ จุดหมาย หรือบทวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับงานเขียนชิ้นนั้นๆ โดยที่บางครั้ง Epitext ไม่จำเป็นต้องปรากฏอยู่ในผลงานนั้นๆ แต่สามารถปรากฏอยู่ในสื่ออื่นๆ ได้ เช่น การตีพิมพ์งานเขียนขึ้นมาหนึ่งเล่ม บทสัมภาษณ์ คำวิจารณ์ หรือความคิดเห็นต่างๆ เกี่ยวกับงานเขียนชิ้นนี้ อาจจะอยู่ในรูปของบทความในหนังสือพิมพ์หรือนิตยสาร คำสัมภาษณ์ในรายการวิทยุหรือรายการโทรทัศน์ การบรรยายหรือการปาฐกถาในหมู่นักวิชาการ เป็นต้น ซึ่งรายการโทรทัศน์เล่าข่าวเช้า ก็เช่นเดียวกัน Epitext ที่เกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ ก็สามารถพบได้ตามสื่อต่างๆ ทั้งสื่อหนังสือพิมพ์ นิตยสาร สื่อวิทยุ หรือแม้กระทั่งในสื่อโทรทัศน์เอง ในรูปแบบต่างๆ ดังที่กล่าวมาข้างต้น

กล่าวโดยสรุปก็คือ Paratext ก็คือ ภาพรวมของ Peritext และ Epitext นั่นเอง คือตัวบทที่อยู่นอกเหนือห่างไกลไปจากเนื้อหาของหนังสือ แต่ช่วยให้ผู้อ่านรู้ว่าจะอ่านหนังสือเล่มนั้นด้วยวิธีการและความเข้าใจอย่างไรจึงจะเหมาะสม หรือก็คือช่วยให้ผู้ชมรายการโทรทัศน์เล่าข่าวเช้ารู้ว่า จะติดตามชมรายการอย่างไร

ทั้งนี้ในการวิจัยเรื่อง "ประวัติการสื่อสารในรายการโทรทัศน์เล่าข่าวเช้า" ผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวคิดและทฤษฎีตามที่ได้กล่าวมาแล้ว เพื่อนำมาใช้อธิบายข้อสันนิษฐานทั้ง 2 ข้อ คือ

1. ลักษณะของปรสิตการสื่อสารที่เกิดขึ้นในรายการโทรทัศน์เล่าข่าวเช้า มีลักษณะทั้งที่เป็นปรสิตที่เกิดภายนอกตัวบท ปรสิตที่เกิดขึ้นภายในตัวบท
2. การที่ปรสิตการสื่อสารสามารถมีอยู่ในรายการได้ เพราะว่าปรสิตการสื่อสารที่เกิดขึ้นในรายการโทรทัศน์เล่าข่าวเช้ามีหน้าที่ในการสื่อความหมายทั้งที่ช่วยเสริมความน่าสนใจในตัวบทและแย่งความสนใจของตัวบทในรายการ

โดยการวิเคราะห์ลักษณะของ “ปรสิตการสื่อสาร” ที่เกิดขึ้นในรายการโทรทัศน์เล่าข่าวเช้า ผู้วิจัยได้นำเอาแนวคิดเรื่อง “ปรสิต” ในทางชีววิทยา มาเป็นกรอบในการวิเคราะห์แยกประเภทของปรสิตการสื่อสารที่เกิดขึ้นในรายการโทรทัศน์เล่าข่าวเช้า นำแนวคิดเรื่อง Transtextuality มาอธิบาย การสื่อความหมายของปรสิตที่เกิดขึ้นในรายการ ซึ่งแนวคิด Transtextuality จะแสดงให้เห็นว่าตัวบทนั้นสามารถถูกแปลออกมาอย่างมีระบบและมีความหมายเป็นที่เข้าใจได้ โดยได้แยกย่อยตัวบทออกมาเป็น 5 ประเภท ซึ่งตัวบทแต่ละประเภทมีหน้าที่ของตนเองในการสื่อสาร ซึ่งจะแสดงถึงความสัมพันธ์ของตัวบทที่เกิดขึ้น โดยผู้วิจัยนำแนวคิดเรื่อง Paratextuality ที่ Gerard Genette อธิบายถึงลักษณะของ Paratext ที่เกิดขึ้นในงานสิ่งพิมพ์ มาเปรียบเทียบลักษณะหน้าที่ของปรสิตการสื่อสารที่เกิดขึ้นในรายการโทรทัศน์